

Da en af vore biler med grosserer Brunés fra Virum som ledsager kom kørende ad vejen uden om Hørsholm, blev han standset af en tysk vagtpost: "Hvem er De?" Brunés opgav sit navn. "Hvem er han?" tyskeren pegede på en af passagererne på bagsædet. "Han hedder Søren Kierkegaard". "Hvor skal De hen?" Til fødselsdagschokolade hos tante Malene i Usserød". "Bitte fahren!" Hvorefter Brunés fortsatte med selskabet til tante Malene. Senere på eftermiddagen standsede de "Lange P.", stud. med. Bent Petersen, en lys klippe af tro, ligevægt og sundt humør. (Den anførte episode er her gengivet efter Lange P.'s mundtlige beretning til Brunés umiddelbart efter tildragelsen): Jeg startede fra Lyngby med en af mine bekendte Erik Peters på forreste sæde i vognen ved siden af mig, han var dansk og havde legitimation; to polske eller ungarske jøder var placeret på bagsædet (formoder, det var ungarere). I Hørsholm, hvor vejen deler, den ene vej går til Usserød, den anden til Rungsted, blev bilen stoppet. To uniformerede mænd trådte an på hver sin side af bilen. Jeg lukkede venstre dør op, og da jeg så uniformen, (om det var værnemagtsfolk eller Gestapo kunne jeg ikke se i mørket,) sagde jeg "Guten Abend", "Was ist los! Wohin gehen sie?" "Wir gehen nach Usserød zum Geburtstag - bei tante Malene", "Legitimation?" hvorefter en lyskegle fra en lommelygte belyste mit ansigt. Det må have været tilfredsstillende, for den førtes videre til ansigtet på Peters, heller ikke han bragte nogen misstemning i det gode forhold. Jeg havde rakt ham vore legitimationskort, som han tog i hånden, medens han rettede sin lygte ind bag i vognen. "Wer sind da?" Jeg var klar over, han havde set og fundet, hvad han havde ventet, hvorfor det var helt uden mening at svare på det opkastede spørgsmål. Jeg udbrød stilfærdigt: "Det er Søren Kierkegaard og hans søster". Jeg kunne ligeså godt have sagt enkens søn fra Nain og hans søster, det var ganske uden betydning. Men jeg havde ikke givet tabt endnu, min lille trumf havde ikke gjort sin virkning. Efter mit svar rettede han sit søgelys på legitimationskortene, han lukkede mit op, og så der lå en 500 kr. seddel. Han så op og fangede mit blik, jeg smilede stiltiende og sagde "Bitte hier", hvorefter han stak sedlen i lommen, rakte mig legitimationskortene og sagde til chaufføren "Abfahrt".

Oversigt over nogle af de vigtigste ruter

- Speditøren startede i oktober 1943. Overførte 22. februar 1944 -5. maj 1945 ca. 2000 personer til Sverige.
- Studenternes Efterretningstjeneste startede ca. 15. september 1943 -Overførte 1. august 1944-5. maj 1945 ca. 350 personer, ca. 700 stk. våben samt radiomateriel, propagandamateriel, kurerpost m.v.
- Dansk-Svensk Flygtningetjeneste startede oktober 1943. Overførte 1888 personer, illegal post, sprængstof, penge m. m.
- Dansk Hjælpetjeneste startede april 1944. Sejlede på Göteborg. Overførte våben, sabotagemateriel, personer, post.
- Lise-ruten (Bornholmsdamperne) startede oktober 1943. Overførte ca. 300 personer, kurerer, våben og flere hundrede kg post.
- Kjærs rute eller Øresundstjenesten startede oktober 1943. Overførte våben, post, kurerer m. v.

(fra Barfod og Kruchow – Danmark under besættelsen, bind 2. 1964)